

**Opis Dyrekcji ds. Badań i Dokumentacji
oraz profil ekspertów krajowych poszukiwanych przez tę dyrekcję**

I.

Dyrekcja ds. Badań i Dokumentacji (DRD) stanowi ośrodek badań prawa porównawczego liczący około 70 prawników reprezentujących, w miarę możliwości, wszystkie systemy prawne państw członkowskich. Jej zadaniem jest wspieranie sądów Unii Europejskiej (Trybunału Sprawiedliwości i Sądu) w ich działalności orzeczniczej oraz przyczynianie się do analizy i rozpowszechniania orzecznictwa.

I tak, w pierwszej kolejności, w ramach wsparcia udzielanego sądom Unii DRD dokonuje najpierw szczegółowej wstępnej analizy niektórych dokumentów wszczynających postępowanie. W szczególności wstępne badanie wszystkich skierowanych do Trybunału wniosków o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym pozwala między innymi na zidentyfikowanie na wczesnym etapie postępowania ewentualnych problemów dotyczących na przykład dopuszczalności odesłania prejudycjalnego lub aspektów proceduralnych, a także na dostarczenie wyjaśnień co do kontekstu prawnego pytań prejudycjalnych, zarówno na poziomie krajowym, jak i w prawie Unii.

Następnie w przypadku odwołań wniesionych od orzeczeń Sądu dotyczących decyzji izby odwoławczej, w szczególności w dziedzinie własności intelektualnej, prawnicy zatrudnieni w DRD biorą udział w przygotowaniu projektów postanowień zgodnie z zasadami przyjmowania odwołań do rozpoznania. Ponadto także w niektórych innych dziedzinach (dostęp do dokumentów, zamówienia publiczne i służba publiczna) odwołania od orzeczeń Sądu są przedmiotem wstępnego badania w celu ustalenia, czy są one oczywiście niedopuszczalne lub bezzasadne. W takim przypadku prawnicy zatrudnieni w DRD sporządzają arkusz analizy odwołania.

Wreszcie na wniosek Trybunału Sprawiedliwości lub Sądu DRD przeprowadza w odniesieniu do spraw toczących się przed tymi sądami badania z zakresu prawa porównawczego. Takie badania mogą obejmować prawo jednego lub więcej niż jednego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, prawo międzynarodowe, a nawet szczególny aspekt prawa Unii. Okazjonalnie DRD może również sporządzać „ogólne” noty badawcze, które nie mają związku z rozpoznawaniem sprawy.

W drugiej kolejności DRD odgrywa również bardzo ważną rolę w dokonywaniu analizy i rozpowszechnianiu orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości i Sądu. Jej zadaniem jest sporządzanie pod nadzorem sędziego sprawozdawcy streszczeń najważniejszych postanowień i wyroków opublikowanych w Zbiorze Orzecznictwa. Dokonuje ona również indeksacji (opracowując słowa kluczowe podsumowujące zakres prawny analizowanych orzeczeń i inne metadane wyszukiwania) całego orzecznictwa Unii. W następstwie tych prac analitycznych, których wynik jest przekazywany do wszystkich baz danych instytucji, DRD dostarcza także treści do szeregu narzędzi wyszukiwania, takich jak „Katalog orzecznictwa” i formularze wyszukiwania zaawansowanego dostępne na stronach wewnętrznych i zewnętrznych Trybunału. Bazy danych zarządzane przez DRD są również wykorzystywane w zakładce „Orzecznictwo” międzyinstytucjonalnej bazy danych EUR-Lex, która obejmuje całe prawo Unii. DRD sporządza ponadto „Zestawienia tematyczne orzecznictwa”, które stanowią opracowanie najistotniejszych kwestii prawnych z danej dziedziny poruszonych w wybranych wyrokach. Opracowania te są dostępne we wszystkich językach urzędowych.

Dodatkowo do zadań DRD należy monitorowanie ewolucji prawa w celu informowania członków instytucji, pracowników gabinetów oraz, w stosownych przypadkach, opinii publicznej o rozwoju orzecznictwa dotyczącego prawa Unii. To monitorowanie ewolucji prawa dotyczy w szczególności orzeczeń głównych sądów państw członkowskich, z których najważniejsze są przedmiotem krótkiej analizy zachowywanej w wewnętrznej bazie danych i rozpowszechnianej między innymi w formie krótkich komunikatów. Przy wykonywaniu tego ostatniego zadania szczególną uwagę zwraca się na orzeczenia stanowiące następstwo orzeczeń wydanych przez Trybunał Sprawiedliwości w trybie prejudycjalnym.

Wspomniane monitorowanie dotyczy również orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, którego rozstrzygnięcia mające znaczenie dla prawa Unii są komunikowane obu sądom.

II.

Obowiązki ekspertów krajowych obejmują w szczególności współpracę przy wykonywaniu następujących zadań:

- dokonywanie wstępnego badania nowych spraw, w tym wniosków o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym pochodzących z odnośnego państwa członkowskiego;
- przeprowadzanie badań z zakresu prawa porównawczego;
- analiza orzecznictwa krajowego mającego znaczenie dla Unii;
- opracowywanie zestawień tematycznych orzecznictwa.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Trybunału Sprawiedliwości z dnia 2 lipca 2003 r. w sprawie ustanowienia zasad mających zastosowanie do oddelegowanych ekspertów krajowych eksperci krajowi powinni posiadać pełne wykształcenie wyższe w zakresie prawa państwa członkowskiego Unii Europejskiej, potwierdzone dyplomem magistra lub innym dyplomem poświadczającym pełne wykształcenie prawnicze w zakresie prawa danego państwa członkowskiego, oraz posiadać co najmniej trzyletnie doświadczenie zawodowe związane ze wskazanymi obowiązkami.

Z uwagi na poszukiwany profil i charakter przyszłych zadań bardzo przydatne byłoby zatem rozpowszechnienie, jeśli to możliwe, zaproszenia do zgłaszania kandydatur między innymi w ramach Ministerstwa Sprawiedliwości, Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, sądów lub ośrodków badawczych i uniwersytetów.

Ekspert musi posiadać biegłą znajomość jednego z języków urzędowych Unii Europejskiej oraz dobrą znajomość co najmniej jednego innego języka Unii. Ze względu na charakter przyszłych obowiązków dobra znajomość języka francuskiego może stanowić atut (art. 2 ust. 2 wyżej wymienionej decyzji).

Październik 2024 r.